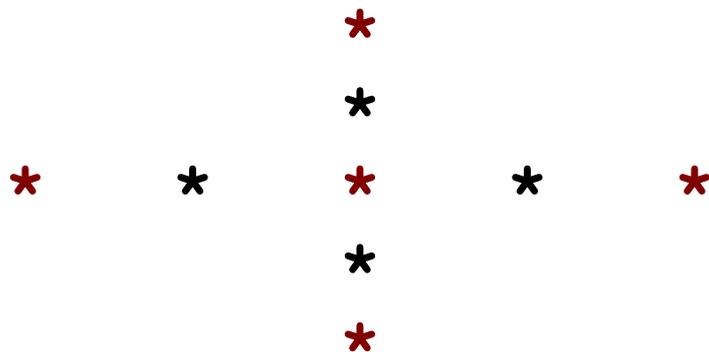

Ἰσχύς μου καὶ ὑμνησίς μου ὁ Κύριος
(Ψαλμ. 117, 14)

Ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. (Ψαλμ. 145, 2)

Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια
Μεγάλου Ὑμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας

Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΥ

Ἀθῆναι 2011

Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΥ

Η μνήμη αὐτοῦ τελεῖται τῇ ΙΗ΄ Δεκεμβρίου

Ποίημα Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα
ἰστῶμεν στίχους δ΄ καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς
Προσόμοια·

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Καλλίνικε Σεβαστιανέ,
ἀθλητῶν ἀγλάϊσμα,
ὁ στρατηγὸς αὐτοκράτορος
τοῦ εἰδωλόφρονος,
μαρτυρίου τρίβοις
χαίρων ἠκολούθησας
Μαρτύρων συνεγείρας συνέλευσιν
εἰς τοῦ Παντάνακτος
Τησοῦ καθομολόγησιν
τοῦ πανσέπτου
καὶ θείου ὀνόματος.

Πανένδοξε Σεβαστιανέ,
ὁ τρωθεὶς τοῖς βέλεσι
λατρῶν εἰδώλων καὶ μάστιγας
ἄλλου ὡς πάσχοντος
χαίρων ὑπομείνας,
οὐρανόθεν στέφανον
ἀπείληφας χρυσοῦν ἀφθαρτικότητος
καὶ ἐπαγάλλεσθαι
σὺν Ἀγγέλοις κατηξίωσαι
ἐν παμφώτοις
τοῦ πόλου σκηνώσεσι.

Κατήσχυνας, Σεβαστιανέ,
 στρατηγὲ περίδοξε
 τοῦ αὐτοκράτορος ἄθλοις σου
 τοῦτον καὶ ἴθυνας
 πρὸς ἐπάλξεις θείας
 Μάρτυρας τῆς πίστεως,
 ὑπέρμαχος αὐτῶν ἀκραιφνέστατος,
 μάκαρ, γενόμενος,
 ὡς θωπείας ὁ τὰς μάστιγας
 τῶν ἀπίστων
 ἐχθρῶν λογιζόμενος.

Τρωθεῖς, Μάρτυς Σεβαστιανέ,
 τὴν πλευρὰν ὡς Κύριος
 ὁ Ἰησοῦς καὶ σοῖς αἵμασι
 ῥύμας τῆς πόλεως
 Ἑώμης πορφυρώσας,
 γενναιόφρον, ἔδραμες
 εἰς πόλου ὑπαντιῆσαι σκηνώματα
 τῷ ἄθλοθέτῃ σου
 καὶ Κυρίῳ, Οὗ λαμπρότητος
 ἀπολαύεις
 προσώπου ἀείποτε.

Δόξα. Ἦχος β΄.

Καταλιπὼν τοῦ στρατηγοῦ τὸ ἀξίωμα
 καὶ τὰς ἐκ τούτου ἀπορρέουσας τιμὰς, γενναιότατε,
 ἔδραμες παρρησίᾳ Χριστὸν ὁμολογῆσαι
 καὶ ἄχρι μαρτυρικοῦ τέλους ἐνισχῦσαι
 τοὺς εἰς Θεὸν πιστεύοντας·
 ὅθεν ἡμεῖς σήμερον τὴν μνήμην σου ἐορτάζοντες
 καὶ τὸ ἀθλητικόν σου παράστημα μεγαλύνοντες
 τὰς πρὸς τὸν στεφοδότην σου εὐχὰς ἐκδεχόμεθα
 πρὸς διηνεκῆ ὁμολογίαν τοῦ πανσέπτου Αὐτοῦ
 ὀνόματος
 καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. Προεόρτιον (Ἐκ τοῦ Μηναίου).
 Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, τὸ κατὰ σάρκα πολίτευμα.

Ἀπόστιχα. Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Φῶς, Σεβαστιανέ,

τῶν ἐν σκιᾷ κειμένων
λατρῶν εἰδώλων ᾤφθης
καὶ πάμφωτος Μαρτύρων
προασπιστῆς τῆς πίστεως.

Στίχος. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Ἦνεγκας ἀκλινῶς
ἐπὶ τοῦ στήθους βέλη
τῶν εἰδῶλα σεβόντων
καὶ μαστιγώσεις, Μάρτυς,
σαρκὸς ὡς ἄλλου πάσχοντος.

Στίχος. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ
ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Χαῖρε, ὁ ἀθλητῆς
Χριστοῦ ὁ τροπαιοῦχος,
ὁ σὺν χορῷ συνάθλων
τῶν σῶν ἀεὶ χορεύων
ἐν οὐρανῶν ἐπάλξεσι.

Δόξα. Τριαδικόν.

Δόξα Σοι, ὁ Θεὸς
Μαρτύρων ὠραιότης
καὶ σθένος ἐν σταδίῳ,
Τριάς ὑπεραγία,
κραταίωμα τῶν δούλων Σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἔρχεται Μαριὰμ
σεμνῶς κυφοροῦσα
τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων
Αὐτὸν τεκεῖν ἀφράστως
εἰς Βηθλεὲμ τὸ σπήλαιον.

**Νῦν ἀπολύεις...τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ
τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ καὶ Απόλυσις.**

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν τὸ Μακάριος ἀνὴρ, εἰς δὲ τὸ
Κύριε ἐκέκραξα ἰστῶμεν στίχους ἡ' καὶ ψάλλομεν τὰ
ἐξῆς Προσόμοια·

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Μεδιολάνων τὸν γόνον
ἐγκωμιάσωμεν,
τὸν στρατηγὸν Ῥωμαίων
στρατιᾶς, τὸν λιπόντα
τὴν εὐκλειαν προθύμως διὰ Χριστὸν
καὶ τὴν τρίβον βαδίσαντα
τοῦ μαρτυρίου ὡς πρώταθλον εὐσθενῆ
τοῦ σταδίου θείοις ἄσμασι.

Προστάτην τῶν πενομένων,
πτωχῶν ὑπέρμαχον,
χειμαζομένων πάντων
ἀντιλήπτορα θεῖον
καὶ δήμου ἐν σταδίῳ τῶν ἀθλητῶν
τοῦ Κυρίου ὑπέρμαχον
ἀνευφημήσωμεν ἄσμασι μελιχροῖς,
Σεβαστιανὸν τὸν ἔνδοξον.

Τὸν ἀπηνῶς ἐπὶ δένδρου
ὕμνοις τιμήσωμεν
εὐτάκτοις προσδεθέντα
καὶ τρωθέντα τὸ σιῆθος
τοῖς βέλεσιν ἀνόμων πάντες ἐχθρῶν
ὡς στερόρον καλλιμάρτυρα
καὶ ἀθλητῶν ποδηγέτην πρὸς οὐρανῶν,
Σεβαστιανόν, σκηνώματα.

Ἄχρι θανάτου Κυρίου
κλῆσιν προφέροντα
εὐτόλμως καὶ χορείαν
ὀδηγήσαντα θεῖαν
Μαρτύρων πρὸς σκηνώσεις τοῦ οὐρανοῦ,
στρατηγὸν καλλιμάρτυρα
τῆς στρατιᾶς τῶν Ῥωμαίων πανευλαβῶς,
Σεβαστιανόν, τιμήσωμεν.

Αίσχυνας ὁμολογία
 τῆ σῆ, πανεύφημε,
 τοὺς λάτρεις τῶν εἰδώλων
 καὶ τῆ σῆ ἀριστεία
 ἐν σκάμμασι σταδίου τῶν ἀσεβῶν
 παρατάξεις κατηύφρανας
 συναθλητῶν σου χορείας καὶ εὐσεβῶν,
 Σεβαστιανέ, ὀμήγυριν.

Δεῦτε πιστοὶ συνελθόντες
 ὕμνοις τιμήσωμεν
 τὸν στρατηγὸν εὐτάκτοις
 στρατιᾶς τῶν Ῥωμαίων
 ὑπέρμαχον ὡς θεῖον Χριστιανῶν
 καὶ ἀλείπτῃν πρὸς δώματα
 στερόρων Μαρτύρων πρὸς πόλου πανευλαβῶς,
 Σεβαστιανὸν τὸν ἔνδοξον.

Δόξα. Ἦχος πλ. β´.

Τὸν περίδοξον ἀρχηγὸν πραιτωριανῶν τοῦ
 συντάγματος, εὐσταλῆ καὶ πολυάθλον τοῦ Χριστοῦ
 ὀπλίτην, Σεβαστιανόν, τὸν ἀήττητον καλλιμάρτυρα,
 εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ καταλιπὼν τιμὰς καὶ δόξαν
 πρόσκαιρον καὶ νομίμως ἀγωνισάμενος
 μεγάλων ἠξιώθη ἐπάθλων σὺν αὐτοῦ τοῖς συνάθλοις·
 καὶ νῦν Χριστοῦ θεώμενος τοῦ κάλλους
 ἀπαύστως Αὐτὸν δυσωπεῖ ὑπὲρ τῶν τιμώντων
 αὐτοῦ πανευλαβῶς τὴν ἐνάθλησιν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον (Ἐκ τοῦ Μηναίου).

Δανιήλ, ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν...

**Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
 καὶ τὰ Ἀναγνώσματα·**

Σοφίας Σειράχ τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. β´ 1 - 11)

Τέκνον, εἰ προσέρχῃ δουλεύειν Κυρίῳ Θεῷ,
 ἐτοίμασον τὴν ψυχὴν σου εἰς πειρασμόν· εὐθύνον
 τὴν καρδίαν σου καὶ καρτέρησον καὶ μὴ σπεύσης ἐν
 καιρῷ ἐπαγωγῆς· κολλήθητι αὐτῷ καὶ μὴ ἀποστῆς,
 ἵνα αὐξηθῆς ἐπ' ἐσχάτων σου. Πᾶν ὃ ἐὰν ἐπαχθῆ
 σοι, δέξαι καὶ ἐν ἀλλάγμασι ταπεινώσεώς σου
 μακροθύμησον· ὅτι ἐν πυρὶ δοκιμάζεται χρυσὸς καὶ

ἄνθρωποι δεκτοὶ ἐν καμίνῳ ταπεινώσεως. Πίστευσον αὐτῷ καὶ ἀντιλήψεταιί σου· εὐθυνον τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτόν. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ἀναμείνατε τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ μὴ ἐκκλίνητε, ἵνα μὴ πέσητε. Οἱ φοβούμενοι Κύριον πιστεύσατε αὐτῷ καὶ οὐ μὴ πταίση ὁ μισθὸς ὑμῶν. Οἱ φοβούμενοι Κύριον ἐλπίσατε εἰς ἀγαθὰ καὶ εἰς εὐφροσύνην αἰῶνος καὶ ἐλέους. Ἐμβλέψατε εἰς ἀρχαίας γενεὰς καὶ ἴδετε· τίς ἐνεπίστευσε Κυρίῳ καὶ κατησχύνθη; Ἡ τίς ἐπεκαλέσατο αὐτόν καὶ ὑπερεῖδεν αὐτόν; Διότι οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ ἀφίησιν ἁμαρτίας καὶ σῶζει ἐν καιρῷ θλίψεως.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. α' 1 - 10)

Αγαπήσατε δικαιοσύνην, οἱ κρίνοντες τὴν γῆν, φρονήσατε περὶ τοῦ Κυρίου ἐν ἀγαθότητι καὶ ἐν ἀπλότητι καρδίας ζητήσατε αὐτόν· ὅτι εὐρίσκεται τοῖς μὴ πειράζουσιν αὐτόν, ἐμφανίζεται δὲ τοῖς μὴ ἀπιστοῦσιν αὐτῷ. Σκολιοὶ γὰρ λογισμοὶ χωρίζουσιν ἀπὸ Θεοῦ, δοκιμαζομένη τε ἡ δύναμις ἐλέγχει ἄφρονας. Ὅτι εἰς κακότεχνον ψυχὴν οὐκ εἰσελεύσεται σοφία, οὐδὲ κατοικήσει ἐν σώματι καταχρέῳ ἁμαρτίας· ἅγιον γὰρ πνεῦμα παιδείας φεύξεται δόλον καὶ ἀπαναστήσεται ἀπὸ λογισμῶν ἄσυνέτων καὶ ἐλεγχθήσεται ἐπελθούσης ἀδικίας. Φιλάνθρωπον γὰρ πνεῦμα σοφίας καὶ οὐκ ἀθώσσει βλάσφημον ἀπὸ χειλέων αὐτοῦ· ὅτι τῶν νεφρῶν αὐτοῦ μάρτυς ὁ Θεὸς καὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ ἐπίσκοπος ἀληθῆς καὶ τῆς γλώσσης ἀκουστής· ὅτι πνεῦμα Κυρίου πεπλήρωκε τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ συνέχον τὰ πάντα γινῶσιν ἔχει φωνῆς. Διὰ τοῦτο φθειγόμενος ἄδικα οὐδεὶς μὴ λάθῃ, οὐδὲ μὴ παροδεύσῃ αὐτόν ἐλέγχουσα ἡ δίκη. Ἐν γὰρ διαβουλίῳις ἀσεβοῦς ἐξέτασις ἔσται, λόγων δὲ αὐτοῦ ἀκοὴ πρὸς Κύριον ἤξει εἰς ἔλεγχον ἀνομημάτων αὐτοῦ· ὅτι οὔς ζηλώσεως ἀκροᾶται τὰ πάντα καὶ θροῦς γογγυσμῶν οὐκ ἀποκρύπτεται.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. γ' 1 - 9)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων

τεθνάναι καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευσθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτοὺς καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξιίους ἑαυτοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται· κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουςιν ἀλήθειαν καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὅσιοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ

Ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄.

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ, φιλομαρτύρων ὁ δῆμος καὶ τέρπου καὶ ἀγάλλου ὁ χορὸς Χριστωνύμων ἐορτάζων σήμερον τὴν πάνσεπτον μνήμην Σεβαστιανοῦ, τοῦ καλλινίκου Μάρτυρος, καὶ ἐν ἀγαλλιᾷσει βόησον·
Μεδιολάνων ἐκβλάστημα καὶ στρατιᾶς τῶν Ῥωμαίων περίβλεπτον ἐγκαλλώπισμα, ὁ ὑπερμαχήσας τῶν καμνόντων, χειμαζομένων καὶ ἀθλούντων, Χριστὸν ἡμῖν ἰλέωσαι τοῖς τιμῶσιν ἐν ὕμνοις τὰ σὰ κατορθώματα.

Ἦχος β΄.

Τὸν μαστιγῶσεις ὑπομείναντα καὶ βελῶν τὰς τρώσεις, Σεβαστιανόν, τὸν στρατηλάτην πρότερον στρατιᾶς τῆς γηίνης καὶ ὕστερον στρατιᾶς τοῦ οὐρανοῦ Παμβασιλέως, ἀνδρικῶς ἀθλήσαντα τιμήσωμεν λέγοντες· Ἀήτητε στρατηλάτα, ὁ τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ μιμησάμενος καὶ ὡς ἱερεῖον Αὐτῷ προσενεχθεὶς πανάμωμον, περίσκεπε καὶ περιφρούρει τοὺς εὐλαβῶς ἐκτελοῦντας τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Ἦχος γ´.

Σεβαστιανὸν τὸν Μάρτυρα, φιλάθρωπον ψυχὴν
ἐπιδείξαντα, ὡς προασπιστὴν πτωχῶν καὶ καμνόντων
καὶ ἀθλούντων ἀλείπτῃ ἀπλανέστατον εὐφημήσωμεν·
οὗτος γὰρ παρῶρησίᾳ Χριστὸν ὁμολογήσας
καὶ πολλοὺς ἀθλητὰς ἐν σταδίῳ ἐμψυχώσας
αὐτῶν τῶν ἀθλῶν ὁμόζηλος πέφηνε·
καὶ νῦν στεφηφόρος θείας εὐκλείας μετέχων
Χριστὸν δυσωπεῖ ἀπαύστως ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου
καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ´.

Τὸ τετρωμένον ὑπὸ τῶν βελῶν τῶν ἀπίστων σῶμά σου
λαβοῦσα ἡ εὐσεβῆς χήρα, Λουκῖνα, περιέθαλψε
καὶ ἐν ὑγιείᾳ παρέδωκέ σε πρὸς συνέχισιν τοῦ
μαρτυρίου σου, Σεβαστιανὲ πανθαύμαστε·
ἀγιάσας οὖν αἱμάτων σου χεύμασι τὰς ῥύμας τῆς
Ἑώμης καὶ ὀδηγήσας πολλοὺς μάρτυρας εἰς λῆψιν
στέφους ἀφθίτου ἀπῆλθες Χριστῷ ὑπαντήσαι
τῷ ἀγιάζοντι ἀπαύστως τὸν βίον καὶ τὰ ἔργα
τῶν Αὐτὸν δοξαζόντων ἐκάστοτε.

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸν ἔνθεον Μάρτυρα καὶ ἀριστεὰ τοῦ σταδίου,
Σεβαστιανόν, τὸν ἀήττητον στρατηλάτην,
εὐφημήσωμεν ὡς ἀθλητικαῖς ἀγλαΐαις καθωραϊσμένον
φίλον Κυρίου καὶ ἐστεμμένον οὐρανῶν πολίτην
οὕτω λέγοντες· Ὁ μὴ καμφθεὶς τοῖς βέλεσι καὶ
μαστιγώσεσι καὶ τρόπαιον πίστεως ἐγείρας ἐν μέσῳ
λατρῶν εἰδώλων, ἐκτενῶς τὸν φιλάνθρωπον ἐκδυσώπει
Κύριον ὑπὲρ ὑγιείας τῶν σὲ τιμώντων
καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον (Ἐκ τοῦ Μηναίου).

Ἡσαΐα, χόρευε, Λόγον Θεοῦ ὑπόδεξαι...

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Ἀπόστιχα.**Ἦχος πλ. α´. Χαίροις, ἀσκητικῶν.**

Χαίροις, λαμπάς, Σεβαστιανέ,
παμφαεστάτη τοῦ Χριστοῦ θείας πίστεως,
ἀκτίσι τῆς ἀριστείας

καὶ ψυχικῆς ἀρετῆς
ὁ φαιδρύννας δῆμον
τὸν Χριστῶνυμον,
Μαρτύρων ὠράϊσμα,
Ἐκκλησίας εὐπρέπεια,
ὁ τῶν καμνόντων
καὶ πενήτων ὑπέρμαχος,
τὸ στερέωμα
τῶν πιστῶν ἐν τοῖς σκάμμασι
τῆς εὐκλεοῦς ἀθλήσεως,
στρατάρχα ἀήττητε,
εἰδωλοφρόνων τὸν ζόφον
ὁ διαλύσας ἐνστάσει σου
εὐτόλμῳ καὶ ἄθλοις
ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ λόγον,
πανευσταλέστατε.

Στίχος. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Χαίροις, Μεδιολάνων βλαστός,
ὁ ἀριστεύσας ἐν στρατῷ καὶ ἀξίωμα
στρατάρχου ἐνδοξοτάτου
λαβών, Σεβαστιανέ,
Μάρτυς εὐσεβείας
γενναιότατε·
σὺ γὰρ καλλιμάρτυρας
ἐνισχύων ἐν σκάμμασι
καθυπομεῖναι
ἄχρι τέλους αἰκίσματα
καὶ παλαίσματα
στερόροψύχως κατώδυνα
τρίβῳ αὐτῶν ἀθλήσεως
καλῶς ἠκολούθησας
καὶ σὺν αὐτοῖς ἠξιώθης
ἐπαπολαύειν λαμπρότητος
καὶ θείας εὐκλείας
οὐρανῶν ἐν ὑπερφώτοις
σαφῶς σκηνώσεσι.

Στίχος. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ
ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Μνήμην τὴν σὴν, Σεβαστιανέ,
ἐπιτελοῦντες οἱ φιλέορτοι σήμερον

ἐκθύμως ἀνευφημοῦμεν
σοῦ μαρτυρίου λαμπροῦ
πόνους, καρτερόφρον,
σιϋλε ἄσειστε
Χριστοῦ θείας πίστεως,
ὁ στηρίξας συντάγματα
στερρόως ἀθλούντων
δι' ἀγάπην τοῦ Κτίσαντος
καὶ ὁμήγυριν
κατευφράνας τὴν ἔνθεον
Χριστιανῶν, καλλίνικε,
πολλῆ εὐτολμία σου
καὶ παρρησία καὶ τόλμη
πρὸ τῶν ἀρχόντων τῆς πόλεως
τῆς Ῥώμης σεβόντων,
οἴμοι, λίθους ἀναισθήτους,
σεπτέ, καὶ ξόανα.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Διοκλητιανοῦ πατήσας τὸ ἐπηρμένον φρύαγμα
μαρτυρικοῖς σου ἄθλοις, Σεβαστιανέ, ἀπείληφας
τὸ ἔπαθλον τῆς ἀφθρσίας, Μάρτυς καρτερόψυχε·
ὄθεν ἀνδρικῶς ὑπομείνας βελῶν τὰς τρώσεις
καὶ μαστίγων τὰς ἀλγηδόνας ὡς ἄσαρκος
Μαρτύρων συνηριθμήθης χορείαις
καὶ Χριστὸν δυσωπεῖν κατηξίωσαι
ὑπὲρ τῶν τιμώντων τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον (Ἐκ τοῦ Μηναίου).

Τῶν νομικῶν διδασμάτων ὁ σύλλογος...

Νῦν ἀπολύεις...**τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.**

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Επὶ ξύλου ξεόμενος, Μάρτυς ἄριστε,
βελῶν λατρῶν τῶν εἰδώλων
κεντήσεις τὰς ζοφεράς
δεδεμένος ὦν ὑπήνεγκας στερρότατα,
ἄλκιμε Σεβαστιανέ,
στρατηλάτα τοῦ Χριστοῦ
τῆς πίστεως· ὄθεν πάντες
σὲ ἀνυμνοῦντες λιτάς σου
πρὸς τὸν Χριστὸν ἀπεκδεχόμεθα.

Θεοτοκίον. Χαῖρε, πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος...

Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡῶ

**Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον τὸ Ἀπολυτίκιον, ὡς ἐν τῷ
Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ δὲ τὴν α΄ Στιχολογίαν
Κάθισμα.**

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον Σου, Σωτήρ.

Νῦν Σεβαστιανόν,
εὐτολμίας πυξίον,
κανόνα ἀρετῆς
καὶ πτωχῶν συμπαθείας
τὸν γνώμονα μέλψωμεν
ὀλοθύμως κραυγάζοντες·
Μάρτυς πίστεως,
ὁ τοῦ Κυρίου ζηλώσας
τὰ παθήματα,
Αὐτὸν τοῖς σὲ ἀνυμνοῦσιν
ἐκθύμως ἰλέωσαι.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Εὐφραίνου Βηθλεέμ,
ἡ Παρθένος γὰρ Κόρη
προσέρχεται τεκεῖν
τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου,
σοὶ τὸν μεγαλύναντα
σὲ καὶ κόσμου εἰς πέρατα
εὐφημήσαντα
Αὐτοῦ ὡς χθόνα πατρῶαν
τὴν ἐνώσασαν
τῶν οὐρανῶν τὰς ἐπάλξεις
μετὰ τοῦ σπηλαίου σου.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Αγάπης καρδίαν σου
τρώσαντα βέλη Χριστοῦ

Μαρτύρων σε ἔδειξαν
στερρόρῃ Σεβαστιανέ,
ἀρίστων ἐκτύπωμα·
ὄθεν καὶ πολεμίων
οὐκ ἐπτόησαν βέλη,
φρόνημα τὸ σεπτὸν σου
οἴμοι, τὰ ἰοβόλα,
σταδίου θαυμαστὲ ἀριστεῦ,
πίστεως σέμνωμα.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Χριστόν, ὃν δοξάζουσιν
Ἀγγέλων αἱ στρατιαὶ
ἀπαύστως ἐπείγεται
τεκεῖν ἡ Μήτηρ Αὐτοῦ,
Μαρία ἡ πάναγνος·
σπεύσωμεν οὖν τιμῆσαι
εὐσεβῶν αἱ χορεῖαι
ὑμνοῖς τὴν Θεοτόκον,
καὶ χοροῖς σὺν Ἀγγέλων
αὐτῆς Υἱὸν τὸν μονογενῆ
δοξολογήσωμεν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα.

Ἦχος γ´. Τὴν ὠραιότητα.

Προασπιζόμενος πτωχοῦς καὶ πένητας
καὶ σθένει θείῳ σου Χριστοῦ τῆς πίστεως
στερρόφρον Σεβαστιανέ, ἰσχύων τοὺς ἐν σταδίῳ
ἀθλητὰς πρὸς ἔνδοξον προχωρῆσαι μαρτύριον
τούτων τὰ παλαίσματα ἐμιμήσω, πολύαθλε·
διὸ καὶ σὺν αὐτοῖς στέφος δόξης, Μάρτυς,
ἀπείληφας ἀφθίτου.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Δεῦτε χορεύσωμεν πάντες Χριστῶνυμοι,
ὅτι ὁ Κύριος ἀπάσης κτίσεως
ἐκ τῶν αἱμάτων τῆς ἀγνῆς ἀπείληψε Θεοτόκου
φύραμα τὸ βρότειον, ἵνα σώσῃ τὸν ἄνθρωπον
ἐκ φθορᾶς τὸν δύστηνον Παραδείσου ἐξόριστον
δοξάζοντες Αὐτὸν σὺν Ἀγγέλοις, Μάγων τριάδι καὶ
Ποιμέσι.

Τὸ α΄ Αντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον·

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Στίχος. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ
ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος...

Τὸ α΄ Αντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Στίχος. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ
ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον· κατὰ Ἰωάννην (Κεφ. ιε΄ 17 -ιστ΄ 2).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Ταῦτα
ἐντέλλομαι ὑμῖν..

Ὅρα τὸ εἰς τὴν Λειτουργίαν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Ὁ Ν΄ Ψαλμός.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείας, Ἐλεῆμον....

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β΄

Χριστοῦ τὴν κλησιν παρῶρησίᾳ κηρύττων ἐν Ῥώμῃ

ἤσχυνας τοὺς λάτρευς τῶν εἰδώλων

καὶ ηὔφρανας πιστῶν τὰ συστήματα,

Σεβαστιανέ, Μάρτυς πανάριστε·

ὄθεν ἡμεῖς σήμερον τὴν μνήμην σου ἐορτάζοντες

καὶ ἐγκωμίων ἄνθεσι στέφοντες τὰς ἀριστείας σου

τὰς θεοπειθεῖς σου πρεσβείας ἐκδεχόμεθα

πρὸς ἀρετῆς ὀλοκλήρωσιν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου....

Εἶτα ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, οὔ ἡ Ἀκροστιχίς·

" Σεβαστιανόν, εὐσεβῶν ὑμνῶ ὑπέρμαχον. X. "

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Σεβόμενον Μάρτυρας

τῆς τοῦ Χριστοῦ θείας πίστεως,

στρατάρχην καλλίνικον

φαιδρῶς, Σεβαστιανόν,

εὐφημήσωμεν

τῆς στρατιᾶς Ῥωμαίων

κατακολουθήσαντα

τούτων τοῖς ἴχνεσιν.

Εκβλάστημα τίμιον
 Μεδιολάνων, κατηύφρανας
 ὁδμαῖς ἀριστείας σου
 λαμπρᾶς, Σεβαστιανέ,
 τοὺς λατρεύοντας
 θεὸν ἡμῶν τὸν ζῶντα
 καὶ ἄθλοις αἰσχύναντας
 τοὺς εἰδωλόφρονας.

Βαδίσας τὴν ἔνδοξον
 ὁδὸν καλῶς τῆς ἀθλήσεως
 στεφάνους ἀπείληφας
 χρυσοῦς, Σεβαστιανέ,
 ἀφθαρτίτητος
 ἐκ τῶν χειρῶν Κυρίου,
 πιστοῖς ἀπονέμοντος
 γέρα ἀείποτε.

Θεοτοκίον.

Αγνή ἀειπάρθενε,
 εὐλογημένη Μητρόθεε,
 φωνῆς τῆς δεήσεως
 τῶν σῶν θερμῶν οἰκετῶν
 νῦν ἐπάκουσον
 καὶ πέμψον οὐρανόθεν
 ἡμῖν προστασίαν σου
 τὴν ἀδιάπτωτον.

Ῥδὴ γ´. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Σοῦ, Μάρτυς Χριστοῦ ἠγλαῖσμένη,
 κατέτρωσε, Σεβαστιανέ,
 ἐχθρῶν τὸ βέλος στήθός σου
 τὸ πάνσεπτον καὶ σῶμά σου
 αἱ μάστιγες τὸ πάναγνον
 τῶν λατρευόντων τὰ εἶδωλα.

Τὸν θεῖον ὑπέρμαχον καμνόντων
 ὑμνήσωμεν Σεβαστιανόν,
 ἐμψυχωτὴν ὡς ἄριστον
 τῶν ἀθλητῶν τῆς πίστεως,
 τῶν ὑπὲρ πάντας Κύριον

φιλοούντων τὸν Παντοκράτορα.

Ἰσχὺν δεδεγμένος οὐρανόθεν
κατήσχυνας, Σεβαστιανέ,
τῆς Ῥώμης αὐτοκράτορα,
λατρεύοντα τὰ εἰδωλα
ὁμολογῶν πρὸ βήματος
αὐτοῦ Χριστόν, τὸν Θεάνθρωπον.

Θεοτοκίον.

Ἀνάγαγε πάντας ἐκ βοθύνου
παθῶν χαμαιζήλων, ἀγαθή,
Θεογεννητήτορ Δέσποινα,
τοὺς ὕμνοις μακαρίζοντας
πληθὺν τῶν θαυμασίων σου
καὶ πρὸς ἡμᾶς σὴν ἀντίληψιν.

Κάθισμα. Ἦχος γ´. Ἐπεφάνης σήμερον.

Σέβας ἱερώτατον
τῆς Ἐκκλησίας,
ἀθλητῶν ὑπόδειγμα
καὶ γέρας, Σεβαστιανέ,
ἀνδρῶν εὐψύχων, ὕμνοῦμέν σε
τὸν παρανόμων
τρωθέντα τοῖς βέλεσι.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ἡ Παρθένος ἔρχεται
πρὸς Τουδαίαν
τὸν Σωτῆρα Κύριον
ἀποτεκεῖν ἐν Βηθλεέμ,
βροτῶν λαβόντα τὸ φύραμα
γένος θεῶσαι
ἡμῶν ὡς φιλάνθρωπος.

Ῥδὴ δ´. Ὁ καθημένοσ ἐν δόξῃ.

Νικηφόρως τὸν ἀγῶνα
ἐν σταδίῳ διήνυσας
καὶ ἀπίστων θράσος
ἐδαφίσας, Μάρτυς, ἐνστάσει σου
πρὸς τὴν ἀγήρω μετέστις ἀφθαρτιότητα

σὺν συντάγμασι
στερόρων συνάθλων σου, ἔνδοξε.

Οὐρανόθεν τοὺς στεφάνους
ἀφθαρσίας ἀπέιληφας
ὥσπερ στρατηλάτης,
Σεβαστιανὲ γενναιότατε,
τῆς στρατιᾶς τοῦ Κυρίου καὶ ὠράϊσμα
θείας πίστεως,
Μεδιολάνων ἐκβλάστημα.

Νέκταρ μαρτυρίου, μάκαρ,
ὥσπερ πῶμα ἠδύποτον
ἐπιες ἐκθύμως,
Σεβαστιανὲ ἀξιάγαστε·
σοῦ γὰρ πικρίαν μετέβαλεν ὁ Ὑψιστος
εἰς γλυκύτητα
τοῦ μαρτυρίου τῶν πόνων σου.

Θεοτοκίον.

Επακούουσα μὴ παύσῃ
τῶν σῶν δούλων, ὑπέραγνε,
Κεχαριτωμένη,
Μῆτερ τοῦ Ὑψίστου πανεύφημε,
καὶ διανέμουσα χάριν σου ἀείποτε
τοῖς δοξάζουσι
τὸν παντοδύναμον Τόκον σου.

Ῥδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Υμνοῦμέν σε πάντοτε,
Καρίνου αὐτοκράτορος
εὐνοϊαν ἐλκύσαντα, γενναῖε,
τοῦ δείξαντός σε
στρατάρχην τῆς στρατιᾶς
αὐτοῦ, Μάρτυς Σεβαστιανέ,
διὰ κατορθώματα
ἐν ταῖς μάχαις τοῦ βίου σου.

Σοῦ δύναμις πίστεως
οἰκοῦσα ἐν καρδίᾳ σου,
Σεβαστιανέ, πρὸ τῶν ἀθλούντων
Χριστοῦ Μαρτύρων

ᾠθησέ σε εἰς λαμπρὰν
 Ἁγίου ὀνόματος Αὐτοῦ,
 μάκαρ, διακήρυξιν,
 στρατηλάτα ἀήττητε.

Εκθύμως ὑπέμεινας
 τὰ βέλη ἐν τῷ στήθει σου,
 Σεβαστιανέ, λατρῶν εἰδώλων
 καὶ μαστιγώσεις
 ἐν σώματί σου σεπτῷ,
 Μαρτύρων ἀρίστων καλλονή,
 διὰ τὴν ἀγάπησιν
 τοῦ Θεοῦ Παντοκράτορος.

Θεοτοκίον.

Βυθοῦ με ἐξάρπασον
 κακίας, Μητροπάρθενε,
 Κεχαριτωμένη Θεοτόκε,
 καὶ πρὸς ἐπάλξεις
 τῆς ἀρετῆς, Μαριάμ,
 κατεύθυνε δοῦλόν σου, ἀγνή,
 ταπεινὸν ἐκάστοτε
 σὲ λαμπρῶς μεγαλύνοντα.

Ῥδὴ σι´. Τὴν Θεῖαν ταύτην.

Ῥαῖοι ᾠφθησαν πόδες σου
 οἱ ἐν σταδίου σκάμμασι σπεύσαντες
 Μάρτυρας πίστεως
 θαρρῦναι ἄχρι τῆς στέψεως
 αὐτῶν ὑπὸ Κυρίου
 χειρῶν, πολύαθλε.

Νῦν πάντες μνήμην σου ἄγοντες
 ἐκθύμως, καλλιμάρτυς, δεόμεθα·
 Τὸν πολυέλεον
 Θεὸν ἡμῖν καθιλέωσαι
 τοῖς μακαρίζουσί σε
 ψαλμοῖς καὶ ᾠσμασιν.

Υμνοῦμεν πόνους ἀθλήσεως
 σῆς, Σεβαστιανὲ Θεοτίμητε,
 οὐσπερ ὑπήνεγκας

διὰ Χριστόν, ὃν ἠγάπησας
ἐξ ὅλης σου καρδίας,
Μάρτυς πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Μαρτύρων σέμνωμα, πάναγνε,
εὐλογημένη Μήτηρ τοῦ Κτίσαντος,
σκέπε ἀείποτε
καὶ περιφρούρει τοὺς δούλους σου
τοὺς μακαρίζοντάς σε
λαμπροῖς ἐν ᾄσμασι.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Τὸν στρατηλάτην τοῦ Ῥωμαίου αὐτοκράτορος
ἀπαρνησάμενον τιμὰς τοῦ ἀξιώματος
καὶ χωρήσαντα πρὸς σκάμματα μαρτυρίου,
Σεβαστιανὸν τὸν Μάρτυρα, τιμήσωμεν
σὺν αὐτοῦ χορῶ συνάθλων ὕμνοις πρέπουσι
πόθῳ κράζοντες· Χαίροις, πίστεως πρόμαχε.

Ὁ Οἶκος.

Ἄριστος ἐν σταδίῳ
καλλιμάρτυς ἐδείχθης,
στρατάρχα εὐσεβείας γενναῖε,
ἀθλοφόρε Σεβαστιανέ,
ὁ ὑπεραθλοῦντας τοῦ Χριστοῦ πίστεως
στηρίζων ἐν τοῖς σκάμμασι·
διό σοι ἐν χαρᾷ φωνοῦμεν·

Χαῖρε, ὁ γόνος Μεδιολάνων·
χαῖρε, ὁ στυλὸς ἐναθλουμένων.

Χαῖρε, ἡ αἰσχύνη σεβόντων τὰ εἰδῶλα·
χαῖρε, ἡ ἀγάπη ποθούντων τὰ κρείττονα.

Χαῖρε, ὅτι κατετρόπωσας τὸν Διοκλητιανόν·
χαῖρε, ὅτι κατηγλάϊσας φιλομάρτυρα λαόν.

Χαῖρε, ὁ ὑπομείνας ἀκλινῶς μαστιγώσεις·
χαῖρε, ὁ καταισχύνας τῶν εἰδώλων τοὺς λάτρεις.

Χαῖρε, ἀστήρ Χριστοῦ ἀγαπήσεως·
χαῖρε, πρηστὴρ ἀπίστων κακώσεως.

Χαῖρε, λαμπρῶν πολυάθλων λαμπρότης·
χαῖρε, πιστῶν ἀθλοφόρων σεμνότης.

Χαίροις, πίστεως πρόμαχε.

**Καὶ ἀναγιγνώσκεται τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας, ἧτοι
τῆς ΙΗ΄ Δεκεμβρίου. Εἶτα λέγομεν·**

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ Ἁγίου, ἐνδόξου Μάρτυρος
Σεβαστιανοῦ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ εὐκλεῶν συνάθλων,
Ζωῆς, Τραγκυλίνου, Κλαυδίου, Τιβουρτίου,
Καστούλου, Μάρκου καὶ Μαρκελλίνου.

Στίχοι.

Σεβαστιανοῦ στηθος βέλει ἐτρώθη,
οὔ Χριστοῦ πρὶν κατέτρωσεν ἡ ἀγάπη.

Συναξάριον.

Ο ἐνδοξος Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Σεβαστιανὸς ἦν
ἐκ Μεδιολάνων, συγκλητικὸς τὴν ἀξίαν, κατὰ τοὺς
χρόνους Διοκλητιανοῦ (284–304) καὶ Μαξιμιανοῦ
(286–306), πολλοὺς εἰς τὴν εὐσέβειαν ἐκ τῆς
πλάνης τῶν εἰδώλων ἐπιστρέφων καὶ προασπιζόμενος
τοὺς πτωχοὺς καὶ τοὺς πένητας οὕτως ὥστε ὁ
Ἐπίσκοπος Γάιος κατέστησεν αὐτὸν ἔκδικον τῆς
Ἐκκλησίας. Μαθὼν ταῦτα ὁ Διοκλητιανὸς
μετεκαλέσατο αὐτὸν εἰς Ῥώμην πρὸς ἐξέτασιν καὶ
πεισθεὶς περὶ τῆς αὐτοῦ εὐσεβείας παρέδωκεν αὐτὸν
τοῖς δημίοις. Οὗτοι διὰ τῶν βελῶν κατέτρωσαν
αὐτόν, ὃν ἡμιθανῆ λαβοῦσα ἡ εὐσεβῆς χήρα Καρῖνα
περιέθαλψεν. Ἐλέγξας ὁθεν εἶτα ὁ Σεβαστιανὸς
πεπαρρησιασμένη φωνῇ τὸν Διοκλητιανὸν διὰ τὴν
αὐτοῦ σκληροκαρδίαν παρεδόθη εἰς μαστιγώσεις καὶ
οὕτως ἔλαβε τὸ στέφος τοῦ μαρτυρίου ἐκ χειρῶν
Κυρίου, τοῦ σεπτοῦ ἀθλοθέτου καὶ ἀγνοθέτου καὶ
στεφοδότου, ὁ ἀοίδιμος. Σὺν αὐτῷ καπνῷ δυσώδει
ἔτελειώθη Ζωὴ ἡ Μάρτυς, λιθοβοληθεὶς ὁ
Τραγκυλῖνος, ἐν βυθῷ ὁ Κλαύδιος, ξίφους ἀκμῆ ὁ
Τιβούρτιος, βοθύνῳ βαθεῖ ὁ Κάστουλος καὶ λόγχαις
οἱ Μᾶρκος καὶ Μαρκελλῖνος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ, ὁ Θεός,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ´ . Οὐκ ἐλάτρευσαν .

Νίκης στέφανον
 χρυσόπλοκον, πανεύφημε
 Μάρτυς τῆς πίστεως,
 ἐδέξω ἐκ τῶν χειρῶν
 Χριστοῦ, πᾶσι νέμοντος
 τῆς ἀφθαρτότητος
 γέρα, ἔνδοξε
 στρατάρχα τοῦ Παντάνακτος,
 Σεβαστιανὲ ἀλκίφρον.

Ῥς τῆς πίστεως
 τῶν ἀθλητῶν ὑπέρμαχον
 σὲ μεγαλύνοντες
 τρανώς, Σεβαστιανέ,
 καμάτους σου σέβομεν
 τοὺς ὑπὲρ ἔννοιαν,
 δι' ἀγάπησιν
 Χριστοῦ τοῦ πανοικτίρμονος
 οὔσπερ ἔτλης, καλλιμάρτυς.

Υμνωδίαις σε
 τιμῶντες πανευσχήμεσιν
 ἐγκωμιάζομεν
 σὴν παρρησίαν, δι' ἧς
 Χριστοῦ ὠμολόγησας
 σεπιτὴν θεότητα
 πρὸ τοῦ βήματος
 τῶν λατρευόντων εἰδῶλα,
 Σεβαστιανὲ τρισμάκαρ.

Θεοτοκίον .

Παντευλόγητε
 Θεογεννητὸρ, ῥήσασιν
 ὡς κοσμοσώτειραν
 σὲ μελωδοῦμεν λαμπρῶς
 καὶ πίστει προστρέχομεν
 τῇ ἀντιλήψει σου,
 προστασία σου
 ἀγρύπνω, Μητροπάρθενε,

καὶ σεπτῇ περιφρουρήσει.

Ῥδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ἐνθους, Σεβαστιανὲ στερόροφρον,
εἰσηλθες εἰς τῆς ἀθλήσεως τὸ στάδιον
ἐνισχύσαι Μάρτυρας
εὐσταλεῖς τῆς πίστεως
ἀγῶνα τὸν θεάρεστον,
στρατάρχα τίμιε,
ἀλκίμως περατῶσαι, ὄν χαίρων
ἄχρι σοῦ ἐνδόξου
διήνυσας, θανάτου.

Ῥεῖθροις, Σεβαστιανέ, πανσέπτοις
αἱμάτων σου τὴν στολὴν σοῦ ἀξιώματος,
Μάρτυς, ἐπορφύρωσας
καὶ τῆς Ῥώμης στάδιον
ἐπέχρωσας, πανίερε,
ἐν ᾧ ἐξέχεαν
τὰ αἵματα αὐτῶν αἱ χορεῖαι
τῶν συναθλητῶν σου
τῶν παναλκίμων, μάκαρ.

Μάρτυς Σεβαστιανέ, βασάνους
ὑπέμεινας καρτερῶς διὰ τὴν πίστιν σου
σὺν Ζωῆ τῇ ἔμφρονι,
Τιβουρτίῳ μάκαρι,
Κλαυδίῳ, Τραγκυλίνῳ τε
Καστούλῳ, ἔνδοξε,
ἀρίστῳ Μαρκελλίνῳ καὶ Μάρκῳ,
μεθ' ὧν συγχορεύεις
ἐν ὑπερφώτοις δόμοις.

Θεοτοκίον.

Ἄσπιλε καὶ ἄχραντε Παρθένε,
ἡμᾶς τῇ σῇ προστασίᾳ περιτείχισον
καὶ φρουρᾶ, Μητρόθεε,
σὲ τοὺς μακαρίζοντας,
ὡς ἂν τοῦ βίου δόλιχον
καλῶς ἀνύσωμεν
καὶ τάχος καταντήσωμεν πάντες

εἰς σκηνώσεις πόλου
Ἀγγέλοις συγχορεύειν.

Ῥδὴ θ´ . Ἄπας γηγενῆς.

Χαίρετε, χοροὶ
Μαρτύρων ὑπέριμοι,
Ζωὴ πανεύφημε,
Τραγκυλῖνε ἔνδοξε,
Κάστουλε, Μᾶρκε,
στερρόρῃ Τιβούρτιε,
σὺν Μαρκελλίνῳ Κλαύδιε
καὶ γενναιότατε
στρατηλάτα
τοῦ Χριστοῦ ἀήτητε,
ὦ Σεβαστιανὲ γενναιότατε.

Ῥλβε τιμαλφῆς
Χριστοῦ θείας πίστεως,
ἡμῖν ἰλέωσαι
τὸν Σωτῆρα Κύριον
τοῖς ἀνυμνοῦσι
ψυχῆς σου εὐτονον
καὶ πόθον μαρτυρίου σου,
δι´ οὗ ἐπέτυχες
τῶν Ἀγγέλων
δήμοις συναγάλλεσθαι
ὦ Σεβαστιανὲ καρτερόψυχε.

Νύκτα τῶν παθῶν
ἡμῶν διασκέδασον
φωτὶ δεήσεων
σῶν θερμῶν πρὸς Ὑψιστον,
Μεγαλομάρτυς
ἡμῶν τῆς πίστεως,
καὶ ἡμᾶρ ἐξανάτειλον
τοῖς εὐφημοῦσί σε
ἀπαθείας,
ἀθλητὰ φωτόλαμπρε,
ὦ Σεβαστιανὲ χαριτόβρυτε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε, Μαριάμ,

Μαρτύρων ἀγλάϊσμα,
 χαρίτων τέμενος,
 θεῖον καταφύγιον
 ἐμπεριστάτων,
 Θεογεννήτρια,
 καὶ πάντων παραμύθιον
 τῶν ἐν ταῖς θλίψεσι
 καὶ ταῖς λύπαις,
 Μητερ παμμακάριστε,
 μεροπέιου τοῦ γένους διάσωμα.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Μαρτύρων πίστεως εὐχος
 καὶ κλέος, Σεβαστιανέ,
 ὁ ὑπομείνας βασάνους
 σὺν τῶν συνάθλων σου χορῶ
 διὰ Χριστοῦ τὴν ἀγάπην
 στεφάνους νίκης ἐδέξω.

Προεόρτιον.

⊕ Θεογεννητορ Παρθένε,
 τὸν σὸν Υἱὸν ἐν Βηθλεὲμ
 ἔρχη τεκεῖν ἀπορόρητως,
 φθορᾶς ἡμῶν τὸν Λυτρωτὴν,
 ἀνακαινίσαντα φύσιν
 βροτῶν, σεμνὴ Παναγία.

**Εἰς τοὺς Αἶνους ἰσιῶμεν στίχους δ΄ καὶ ψάλλομεν
 Στιχηρὰ Προσόμοια.**

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος !

Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ καλλίνικε,
 στερρὲ Σεβαστιανέ,
 τῶν σεβόντων τὰ εἶδωλα
 ὁ πατήσας φρύαγμα
 τῆ εὐτόλμῳ ἐνστάσει σου
 καὶ τοῖς ἀγῶσι
 τοῦ μαρτυρίου σου,
 σὺν τῆ χορείᾳ
 σεπιῶν συνάθλων σου
 πάντοτε πρέσβευε
 τῷ Χριστῷ, πολύαθλε,
 ὑπὲρ ἡμῶν

τῶν τιμῶντων μνήμην σου
τὴν ἀεισέβαστον.

Νίκης στέφος ὁ δεξάμενος
λαμπρόν, Σεβαστιανέ,
ἐκδυσώπει τὸν Κύριον
σὺν χορῶ συνάθλων σου
εὐσταλεῖ, γενναιότατε,
Ζωῆ, Κλαυδίῳ,
Καστούλῳ ἔμφρονι,
τῷ Τιβουρτίῳ
καὶ Τραγγκυλίῳ τε
Μάρκῳ, θειότατε
τοῦ σταδίου πρώταθλε,
καὶ τῷ στερόρῳ
Μαρκελλίνῳ, πίστεως
Χριστοῦ σεμνώματι.

Δεῦτε οἱ χοροὶ τιμήσωμεν
λαμπρῶς Σεβαστιανόν,
Ἐκκλησίας τὸν ἔνδικον
Ἑώμης καὶ ὑπέρμαχον
Χριστωνύμων συστήματος
ἐν περιστάσει,
τὸν διανύσαντα
τοῦ μαρτυρίου
ὁδὸν τὴν πάμφωτον
καὶ καταντήσαντα
πόλου εἰς σκηνώματα τοῦ Λυτρωτοῦ
τῆς μορφῆς θεάσασθαι
κάλλος τὸ ἄρρητον.

Μάρκε, Μαρκελλῖνε ἔνδοξε,
καὶ σὺν Κλαυδίῳ Ζωῆ,
Τραγκυλῖνε, Τιβούρτιε,
καὶ ἀλκίφρον Κάστουλε,
δυσωποῦντες μὴ παύσησθε
θεοῦ τὸν Λόγον
τὸν πολυεύσπλαγχνον
ἡμῖν βραβεῦσαι
ἄμφω ὑγίειαν
τοῖς ἑορτάζουσι
τὸ ὑμῶν μαρτύριον πανευλαβῶς

μελιρόρυτοις ῥσμασι
καὶ ὕμνοις πρέπουσι.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Δεῦτε πιστοὶ τὸν καταφρονητὴν τῶν σεβασμάτων τῆς
πλάνης,

Σεβαστιανὸν τὸν ἀοίδιμον, ἐγκωμιάσωμεν
ὡς στρατηλάτην τῆς στρατιᾶς τοῦ Ὑψίστου
καὶ Μάρτυρα καλλίνικον οὕτω λέγοντες·

Ὁ βέλεσι τρωθεὶς τῶν ἀπίστων
καὶ μάστιγξι τυφθεὶς ὡς ἄλλου πάσχοντος,
νικητορας ἡμᾶς ἀνάδειξον κατὰ τοῦ δεινοῦ
πολεμήτορος

καὶ οὐρανῶν κληρονόμους τοὺς τιμῶντας ἐν ὕμνοις
τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον (Ἐκ τοῦ Μηναίου).

Ὑπόδεξαι, Βηθλεέμ, τὴν τοῦ Θεοῦ Μητρόπολιν...

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Ε Ν Τ Η Λ Ε Ι Τ Ο Υ Ρ Γ Ι Α

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ
Μάρτυρος ἡ γ΄ καὶ ἡ στ΄ ᾠδή.

Ἀπόστολος· πρὸς Ἐφεσίους (Κεφ. στ΄ 10 - 17).

Ἀδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει
τῆς ἰσχύος Αὐτοῦ...

Ζήτει τῇ ΚΖ΄ Κυριακῇ.

Εὐαγγέλιον· κατὰ Ματθαῖον (Κεφ. ζ΄ 12 - 21).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Πάντα ὅσα ἂν θέλητε, ἵνα ποιῶσιν
ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι...

Ζήτει τῇ 13ῃ Ὀκτωβρίου.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις, τὰ σεβάσματα τῶν λατρῶν

λίθων ὁ συντρίψας
εὐθαρσῶς, Σεβαστιανέ,
καὶ καθυπομείνας
τὰ βέλη τῶν ἀπίστων
καὶ μάστιγας ὡς ἄλλου,
ἄλκιμε, πάσχοντος.

Δίστιχον.

Σεβαστιανὸν Μάρτυρα Πέτρου χάριν
ὑμνησεν ἱατροῦ Χαραλάμπης πόθῳ.

Τ Ε Λ Ο Σ
Κ Α Ι Δ Ο Ξ Α
Τ Ω Μ Ο Ν Ω Α Λ Η Θ Ι Ν Ω
Θ Ε Ω Η Μ Ω Ν

